

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Η μακρυτέρα λέξις ἐν χρήσει εἰς τὸν κόσμον τώρα ἀνήκει εἰς τὴν Ὑσπερικὴν γλῶσσαν, διὰλεκτον τῶν αὐτοχθόνων Ἀμερικανῶν· ἔχει δεκαεξὶ συλλαβὰς, τὰς ἐξῆς «Οὐδίντο-στιγεγναλίσκουλογγανονελιτισεστί,» καὶ σημαίνει «θὰ παύ-σουν σχεδὸν νὰ μᾶς· στέλλουν δῶρα ἀπὸ μακράν.» Ἡ ἀρχαία Μεξικανικὴ ἔχει τὴν ἐξῆς λέξιν ἐκ δεκατριῶν συλλαβῶν— «Ἀματλακουιλιτικουικατλαξλαψχουιλ,» ἥτις σημαίνει «ἀψῖν πληρωμῇ· διὰ μεταφορὰν χάριτος ἐνεπιγράφου!» Ἡ Ἑλληνικὴ ἔχει πολλὰς μακράς καὶ πολυσυνθέτους λέξεις ἀλλ' ἡ δεινότητι ὧν εἶναι λέξεις τοῦ Ἀριστοφάνους, ἀπὸ ὃ γ δ ο ἡ κ ο ν τ α συλλαβὰς συνισταμένη!

— Ὁ κόμης Σάφσβουρ ἐυρέθη ποτὲ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς δημοσιότητας ὁδοῦ τῶν Λονδίνων, ἐνῶ δ' ἐπερίμενεν εἰς τὸ πεζοδρόμιον εὐκαίρην διὰ νὰ περάσῃ τῶν ἀμαξῶν καὶ ἵππων, εἶδε πλησίον του μικρὸν κοράσιον, τὸ ὁποῖον ἡτοιμάζετο καὶ αὐτὸ νὰ διαβῇ, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ περάσῃ μόνον του. Τὸ κοράσιον ἐκύτταζε τοὺς διαβάτας, τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, καὶ δύο ἢ τρεῖς φορές ἔκαμεν ὥς νὰ ἤθελε νὰ πλησιάσῃ κανένα, ἀλλὰ πάλιν ἀπεμακρύνετο. Ἐπὶ τέλους εἶδε τὸν λόρδον Σάφσβουρ καὶ τὸ πρῶτον βλέμμα τὴν ἐνεθάρυνε νὰ τὸν πλησιάσῃ καὶ νὰ τῷ εἴπῃ· «Κύριε, μ' ἀφίνετε νὰ περάσω μαζί σας;» Ἡ ἐμπιστοσύνη αὐτῇ τῆς μικρᾶς ταύτης κόρης, εἶπεν ὁ λόρδος Σάφσβουρ, αἴτο ὁ ὕψιστος ἔπαινος, τὸν ὁποῖον ἡξιώθη ποτὲ νὰ λάβω.

— Ἐκκλησία τις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔχει καὶ δωμάτια τοῦ ὕπνου μὲν μικρὰς κλινὰς, ὅπου αἱ μητέρες, ὅσαι ἔχουν μικρὰ δύνανται νὰ τὰ ἀφίνουν ἐνὸς ὧρου διαρκείᾳ ἡ ἱερὰ λειτουργία. Τοιοῦτοτρόπως οὕτῃ ἡ πτωχοτάτη μήτηρ ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἐξ αἰτίας τοῦ βρέφους της!

— Ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ κόμητος Ποτόσκη ἀπέθανε πρό τι-νος εἰς ἡλικίαν 110 ἐτῶν, ἀφ' ὧν πεντήκοντα πέντε ἐγγονοὺς καὶ ὀγδοήκοντα τρεῖς διδωγόνους.

— Χήρος τις καὶ ὁ υἱὸς του ἐνουφεύθησαν, ὁ μὲν υἱὸς μίαν χήραν καὶ ὁ πατήρ του τὴν κόρην αὐτῆς.

Ποίαν συγγένειαν εἶχον τὰ τέσσαρα ταῦτα πρόσωπα πρὸς ἀλλήλα;

Ὁ χήρος ὅταν ἐνουφεύθῃ τὴν κόρην ἔγεινε γαμβρὸς τῆς χήρας, ἥτις ἦτο ταυτοχρόνως καὶ νύμφη του, ἡ δὲ σύζυγός του ἔγεινε μητρὶς τοῦ μητριοῦ της.

Ὁ υἱὸς νουφευθεὶς τὴν χήραν ἔγεινε πενιερὸς τοῦ πατρὸς του, διότι ἡ σύζυγός του ἦτο μήτηρ τῆς συζύγου τοῦ πατρὸς του καὶ μητρὶς τῆς ἰδίας του μητριοῦ.

Ἡ χήρα ἔγεινε νύμφη τῆς κόρης της, καθὼς καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ συζύγου της, ὅστις ἦτο ταυτοχρόνως καὶ γαμβρὸς της διότι εἶχε τὴν θυγατέρα της, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς.

— Οἱ ἀρχαῖοι παρίστανον τὸν χρόνον μὲ πτερὰ, ὡς πετῶντα, ὅχι τρέχοντα. Οἱ Ἀδύπτιοι τὸν παρίστανον ὡς τρικέφαλον· ἡ μία κεφαλὴ εἶναι λύκου, ὅστις καταπίνει τὸ παρελθόν, ἡ δευτέρα λέοντος ὅστις κυριεύει τὸ παρόν, καὶ ἡ τρίτη κυνὸς ὅστις κολακεύει τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ κερδήσῃ τὸ μέλλον.

— Τὸν ἀρχαῖον καιρὸν ὑπῆρχε περισσότερα φροντίς διὰ τὴν προστασίαν τῶν ζώων εἰς τὴν Ἑλλάδα παρ' ὅτι δυστυχῶς ὑπάρχει σήμερον. Ὑπῆρχε νόμος ἀπαγορεύων νὰ σφάζωνται οἱ ἀροτρίωντες βίαις, καὶ τὰ κτήνη τὰ ὅποια ἐχρησίμευον

διὰ τὰς ἀμάξας, ἐπειδὴ ταῦτα ἐβοήθουν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ διευνοῦντο τοὺς κόπους καὶ τὰς ἐργασίας τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Σόλων ἀπηγόρευεν ὁμοίως νὰ σφάζωνται οἱ βόες, οἵτινες ἦσαν προωρισμένοι εἰς τὰς κηδείας. Ἐπίσης ἐτιμωρεῖτο αὐστηρῶς ἡ πρὸς τὰ ζῶα σκληρότης καὶ ἀπανθρωπία. Ἡ βουλή τοῦ Ἀρείου Πάγου κατεδίκασεν εἰς θάνατον Ἀρεοπαγίτην τινὰ, διότι ἐφόνευσε στρουθίον, τὸ ὁποῖον καταδικάμενον ὑπὸ ἱερακοῦς εἶχε καταβῆγει εἰς τὸν κόλπον του! Ὁ δὲ Πλούταρχος ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐτιμώρουν αὐστηρῶς ἀνθρώπων, ὅστις ἐξέβαρε ζῶντα κρῖον. Τίθ' ἔκαμνον ἀράγῃ μερικὸς ἀπὸ τοὺς σημερινούς Ἑλληνόπαιδας καὶ αὐτοὺς ἀκμήν τοὺς ἐνηλίκους, οἱ ὅποιοι μεταχειρίζονται τὰ ζῶα μὲ βαρβαρότητα ὅπως διόλου ἀνάρμοστον εἰς Χριστιανούς; Διότι καθὼς λέγει καὶ ὁ Πλούταρχος, τὸ πρὸς τὰ ζῶα ἔλεος συν-δεύεται ὑπὸ φιλάνθρωπίας πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τάνά-παλιν, ἡ σκληρότης πρὸς τὰ ἄλογα πλάσματα κάμνει τὸν ἀνθρώπων σκληρότερον καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

— Ἰδοὺ καὶ μερικοὶ παράδοξοι φόροι, τοὺς ὁποίους ἡναγ-κάζοντο νὰ πληρύνουν εἰς διαφόρους περιστάσεις οἱ ἀνθρω-ποὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ια', τοῦ Ἁγίου προσνο-μαζομένου, ὅστις δὲ ποτε εἰσῆρχετο εἰς τὴν πρωτεύουσάν φέρων πῖθικον ἡναγκάζετο ἀντὶ νὰ πληρώσῃ δημόσιον φόρον νὰ βάλῃ τὸν πῖθικον νὰ χορεύσῃ πρὸς διασκέδασιν τῶν πολιτῶν. Οἱ Ἰουδαῖοι, παντοῦ καταδικαζόμενοι, ἀντὶ νὰ πληρύνουν ἄλλον φόρον διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως διαβάσεως διὰ τῶν δη-μοσίων ὁδῶν, ὑποχρεοῦντο νὰ θέτουν τὰ υποδήματά των ἐπὶ τῆς κεφαλῇ των καὶ νὰ λέγουν ἔ ν Πάτερ ἡ μὴ ν εἰς τὴν ἐπιχωρίαν διάλεκτον. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Γαλλίας οἱ δουλοπα-ροικοὶ τῶν τιμαριωτῶν ἡναγκάζοντο μίαν ὥρισμένην ἡμέραν τοῦ ἔτους νὰ ἐρχωνται ὑποκάτω τῶν παραθύρων τῶν κυρίων των καὶ νὰ κάμνουν μορφασμούς, ὡς καὶ νὰ κτυποῦν τὰ ὕδατα τῆς τάφρου, ἥτις παριεκύκλωνε τὸ μέγαρον, διὰ νὰ φο-ρίζον τοὺς βατράχους καὶ οὕτω νὰ παύσουν τὰ κροᾶματά των! Εἰς τὴν Βοτανίαν πάλιν οἱ χωρικοὶ εἶχον καθήκον μίαν φο-ρὰν κατ' ἔτος νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν Ἡγούμενον μονῆς τινὸς τῶν Βενεδικτινῶν καλογήρων φέροντες ὁ καθεὶς βρα-στὸν καπνῖον ἐσκεπασμένον μὲ πινάκιον. Ὁ ἡγούμενος ἐκά-θητο εἰς τὴν τράπεζαν οἱ δὲ χωρικοὶ πλησιάζοντες ἐξεσκέ-παζον τὸ πινάκιον καὶ τῷ προσέφερον μόνον τὸν ἀτμὸν τοῦ καπνίου, ἀνεχώρουν δὲ φέροντες εἰς τὴν οἰκίαν τὸ καπνῖον, τὸ ὁποῖον ἔτρωγον μὲ τὴν οἰκογένειάν των εἰς ὑγίαν τοῦ καλοῦ ἡγουμένου!!

— Τὰ ἀσπρόρουχα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας δὲν εἶ-ναι λινὰ, οὔτε βαμβάκερά, ἀλλ' ἀπὸ μεταξωτῶν λεπτῶν καὶ μαλακώτατον, ἐπειδὴ δὲ ὁ αὐτοκράτωρ δὲν φορεῖ τὸ αὐτὸ ἐνδυμα δύο φορές, οὔτε κλιν πρᾶγμα πλυμένον, φαντασθῆτε πόσα τόπια ὑφάματος θὰ ἐξοδεύῃ τὸ ἔτος! Τὰ ἐνδύματά του τὰ φορεμένα δὲν χάνονται ὅμως, διότι εὐρίσκονται ἀνθρωποὶ νὰ τὰ ἀγοράσουν εἰς μεγάλην τιμὴν ὡς πολὺτιμα ἐνθυμή-ματα τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος!

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος προφήτης ὠνομάσθη ὁ Ὀρθρινὸς τοῦ Ἰσραήλ;
2. Διατί ἐθρήνη;
3. Ποῖον ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρακοῆς τῶν Ἰσραη-λιτῶν πρὸς τοὺς λόγους του;